Dosarul nr. 3-1162/2025
2-25064302-12-3-08052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

03 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Cara, prin intermediul avocatului Valeriu Bodean, împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile, încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 08 mai 2025, reclamantul Veaceslav Cara, prin intermediul avocatului Valeriu Bodean, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne al RM, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, a activat în organele de drept din 01 iulie 2002 - în cadrul CCCEC, ulterior reorganizat în CNA (ordinul nr. 62ps din 26.07.2002). Din 15 mai 2015, prin ordin de transfer din cadrul CNA, reclamantul a fost angajat în cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (ordinul IGP nr. 316ef din 15.05.2015).

În cadrul Inspectoratului General al Poliției a activat până la 27 martie 2025 (ordinul nr.90ef din 13.03.2025), fiind încetat raportul de serviciu, în legătură cu atingerea vârstei de pensionare în conformitate cu prevederile art. 13 lit. a) al Legii nr.1544/1993.

A menționat că, potrivit datelor înscrise în certificatul nr. 34/3-62rc din 17 martie 2025, la data încetării raporturilor de serviciu din cadrul Inspectoratului

General al Politiei al MAI, la ziua de 27 martie 2025, vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu prevederile art. 13 lit. a) din Legea nr.1544/1993, a constituit 25 ani, 01 luni și 17 zile.

Ca rezultat, de către Inspectoratul General al Poliției a fost emisă încheierea din 20 martie 2025, conform căreia a fost finalizată procedura administrativă realizată în baza extrasului din Ordinul șefului IGP nr. 90ef. din 13 martie 2025, fiind perfectat certificatul privind indemnizație unică conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și în calculul mărimii indemnizației unice fiind inclusă numai perioada 15.05.2015 - 27.03.2025, fără perioada 01.07.2002 - 14.05.2015 (perioada activității în cadrul CCCEC/CNA).

La 27 martie 2025, reclamantul a înaintat în adresa pârâtului o cerere prealabilă înregistrată în cancelaria IGP cu nr. S-1550/25 la, prin care a solicitat: anularea încheierii din 20 martie 2025 emisă în privința lui Cara Veaceslav; anularea certificatului nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025, privind indemnizația unică conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016; anularea demersului nr. 34/3-1208 din 20 martie 2025; emiterea unei noi încheieri în care să fie luată în considerație și perioada activității lui Cara Veaceslav - funcționar public cu statut special în cadrul CCCEC - CNA (din 01.07.2002 în cadrul CCCEC, ulterior reorganizat în CNA ordinul nr.62ps din 26.07.2002, până la 14.05.2015), pentru ca ultimul să beneficieze de o indemnizație unică, al cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice ceia ce este prevăzut în art. 49 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 288/2016; emiterea unui nou certificat, privind indemnizația unică conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 în care să fie luată în considerație și perioada activității lui Cara Veaceslav - funcționar public cu statut special în cadrul CCCEC - CNA (din 01.07.2002 în cadrul CCCEC, ulterior reorganizat în CNA ordinul nr. 62ps din 26.07.2002, până la 14.05.2015); eliberarea indemnizației unice conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 reieșind din perioada activității în cadrul organelor de drept - 01.07.2002 - 14.05.2015 (perioada activității reclamantului în cadrul CCCEC/CNA), 15.05.2015 - 27.03.2025 (perioada activității reclamantului în cadrul 1GP).

La 23 aprilie 2025, reclamantul a primit răspunsul nr. 34/3-C-1550/25int. din 01 aprilie 2025, prin care Inspectoratul General al Poliției l-a informat că cererea prealabilă a fost examinată, fiind constatat faptul că încheierea din 20 martie 2025, realizată în baza extrasului din Ordinul șefului IGP, nr.90ef. din 13 martie 2025 în privința lui Cara Veaceslav, este legală, fiind admisă cu respectarea procedurii și a competenței statuate de legislație, și, în temeiul art.167 alin. (2) din Codul administrativ, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată, iar dosarul

administrativ și cererea prealabilă au fost transmise către Ministerul Afacerilor Interne, căruia îi aparține decizia definitivă.

Reclamantul a subliniat că, din motivul lipsei temeiurilor și motivelor de fapt, care ar fi determinat, într-o manieră rezonabilă și echitabilă, lipsirea lui Cara Veaceslav de indemnizația ce i se cuvine în legătură cu activitatea acestuia în cadrul CCCEC/CNA, pledează pentru ilegalitatea actelor administrative contestate.

În conformitate cu prevederile art. 21 alin. alin. (1) - (2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Cu toate acestea, reclamantul consideră că prin refuzul de acceptare a calculării și achitării indemnizației, cu emiterea unui certificat corespunzător, persoanele responsabile din cadrul autorităților publice pârâte au neglijat această obligație de a acționa conform legii, interpretând într-o manieră defavorabilă reclamantului omisiunea reparată de către legiuitor, fără a ține cont de drepturile lui Veaceslav Cara și fără a analiza minuțios raportul dintre impactul acțiunilor formaliste și pericolul căruia a fost supus reclamantul.

Obiecțiile pârâților:

La 06 iunie 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către Veaceslav Cara ca fiind neîntemeiată.

La 16 iunie 2025, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către Veaceslav Cara.

În susținerea poziției sale, autoritățile publice pârâte au specificat că, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.90ef. din 13 martie 2025 a fost încetat raportul de serviciu cu reclamantul Veaceslav Cara conform art. 38 alin. (1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie) și dispusă achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale și a indemnizației unice în conformitate cu art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, de la 27 martie 2025.

Potrivit pct. 14 din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.90ef. din 13 martie 2025, s-au obligat Serviciile resurse umane de a remite în cadrul Serviciilor finanțe (contabilitate) informația (certificatul) privind concediile de odihnă anuale nefolosite, după caz, vechimea calendaristică în organele apărării

naționale, securității statului și ordinii publice pentru achitarea indemnizației unice, cel târziu la data încetării raportului de serviciu.

În vederea executării actului administrativ menționat, a fost desfășurată procedura administrativă și perfectat certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025 privind calcularea vechimii în muncă în vederea stabilirii mărimii și achitării indemnizației unice menționate supra, fiind inclusă perioada 15.05.2015 - 27.03.2025, fără includerea perioadei 01.07.2002 - 14.05.2015 (perioada în care reclamantul a activat în cadrul Centrului Național Anticorupție).

Astfel, prin Certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025 s-a confirmat că vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice constituie 09 ani 10 luni 12 zile.

Potrivit rigorilor statuate la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. b), c) și e), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică, a cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, după cum urmează: a) până la 5 ani - în mărime de 3 salarii lunare; b) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare; c) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare; d) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare; e) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare; f) de la 25 la 30 de ani - în mărime de 16 salarii lunare; g) de peste 30 de ani - în mărime de 18 salarii lunare.

Au specificat autoritățile publice pârâte că, alineatul 6 al aceluiași articol prevede că în vechimea calendaristică prevăzută la alin. (2) se include vechimea acumulată în funcții publice (militare, speciale), în condițiile legii.

S-a reținut că, potrivit dosarului personal al reclamantului, în perioada 01 iulie 2002 - 14 mai 2015, ultimul a activat în cadrul Centrului Național Anticorupție.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 619/1995 privind organele securității statului, organele securității statului sunt structuri specializate ale puterii executive, menite să asigure, în limita competenței lor, securitatea statului Republica Moldova.

Potrivit art. 13 alin. (1) din Legea securității statului nr. 618/1995, sistemul organelor securității statului se constituie din Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Centrul Național Anticorupție, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal, precum și din instituțiile de învățământ și alte instituții și organizații nemilitarizate ale organelor securității statului.

Suplimentar s-a invocat că art. 13 alin. (1) din Legea securității statului nr. 618/1995 și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 619/1995 privind organele securității statului au fost modificate prin Legea nr. 31/2024 (publicată în Monitorul nr. 86-88

din 01 martie 2024), în vigoare la 01 aprilie 2024, prin care Centrul Național Anticorupție a fost inclus în sistemul organelor securității statului.

Potrivit art. 73 alin. (3) al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv, iar alin. (4) din același articol stabilește că au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

Astfel, reieșind din prevederile art. 73 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se constată că modificările operate în Legea nr. 618/1995 și în Legea nr. 619/1995 nu pot fi aplicate retroactiv, incluzând perioada de activitate în cadrul Centrului Național Anticorupție în calculul vechimii calendaristice în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, or această prevedere se va aplica pentru salariații care au activat în cadrul Centrului Național Anticorupție, începând cu 01 aprilie 2024.

Autoritățile publice pârâte consideră că în vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice a reclamantului Veaceslav Cara urmează a fi inclusă doar perioada de activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care constituie 09 ani 10 luni și 12 zile.

Cu referire la celelalte pretenții formulate de reclamantul Veaceslav Cara, s-a menționat că acestea sunt subsecvente cerinței de bază și, prin urmare, constatarea caracterului legal al actului administrativ individual contestat presupune și respingerea pretențiilor subsecvente.

În ședința de judecată reclamantul Veaceslav Cara și avocatul Valeriu Bodean au susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia.

Reprezentanta Inspectoratului General al Poliției, Olga Olari, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința depusă la 16 iunie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (51 verso).

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea înaintată de Veaceslav Cara împotriva Inspectoratului General al Poliției,

Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actelor administrative defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), (3) lit. a) și b) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 27 martie 2025, reclamantul Veaceslav Cara a înaintat cererea prealabilă, manifestând dezacord față de încheierea din 20 martie 2025 privind finalizarea procedurii administrative și certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025, solicitând anularea actelor menționate, emiterea unei noi încheieri, precum și a certificatului în care va fi inclusă perioada activității sale în cadrul Centrului Național Anticorupție (f.d. 22-26)

Prin răspunsul nr. 34/3-C-1550/25int. din 01 aprilie 2025, Inspectoratul General al Poliției a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată și a transmis procedura administrativă spre examinare Ministerului Afacerilor Interne, care prin răspunsul nr. 42/1544 din 02 mai 2025, la fel a respins cererea prealabilă (f.d. 32).

Prin răspunsul nr. 42/1544 din 02 mai 2025, Ministerul Afacerilor Interne i-a comunicat reclamantului că, analizând circumstanțele de fapt și de drept, ministerul concluzionează că decizia Inspectoratului General al Poliției este legal întemeiată, luând în considerare toate faptele relevante, și-a exercitat dreptul discreționar în limitele și scopul acordat prin lege (f.d. 66-67 dosar administrativ). Respectiv, instanța constată că de către reclamantul Veaceslav Cara a fost

respectată procedura prealabilă până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de avocatul reclamantului Valeriu Bodean, care dispune de o astfel de împuternicire conform Mandatului seria MA nr. 1989165, anexat la materialele cauzei, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile, încasarea cheltuielilor de judecată, întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, cercetând materialele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea reclamantului Veaceslav Cara este întemeiată și urmează să fie admisă parțial, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sânt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Art. 5 din Codul administrativ, prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor

obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit prevederilor art. 219 alin. (3) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Iar art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede expres că, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să

emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și probatoriului administrat de participanții la proces, se atestă că prin Ordinul nr. 62 ps din 26 iulie 2002 emis de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) lit. k) și art. 16 alin. (3) al Legii nr.1104-XV din 16.06.2002 cu privire la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și Hotărârea Guvernului nr. 344-5 din 18.03.2002 cu privire la aprobarea structurii efectivului numeric, categoriilor și condițiilor de salarizare a personalului CCCEC, s-a ordonat: se angajează în serviciul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției Cara Veaceslav, detașat la dispoziția CCCEC, în funcția de inspector al Secției nr. 4 „Combaterea contrabandei și traficului ilicit de mărfuri", Direcția investigații operative, Departamentul investigații operative și control documentar inopinat, cu acordarea gradului special *„locotenent",* categoria de salarizare 15, în bază de contract de la data de 01 iulie 2002 (f.d. 14).

Potrivit extrasului din Ordinul Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova nr. 69 ps din 24 decembrie 2012, s-a numit în cadrul Centrului Național Anticorupție, pe bază de contract individual de muncă pe o perioadă de 6 luni, eliberându-l din funcția deținută anterior maiorul Cara Veaceslav, în funcția de ofițer superior de investigații ai Secției nr. 2 a Direcției investigații speciale din cadrul Direcției generale combaterea corupției (f.d. 15).

La 03 martie 2014, Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova a emis ordinul nr. 45 ps cu privire la numirea în funcții în legătură cu reorganizarea Centrului Național Anticorupție, prin care s-a ordonat: a numi, eliberându-l din funcția deținută anterior maiorul Cara Veaceslav, în funcția de ofițer superior de investigații (fpss) al Direcției nr. 2 din cadrul Direcției generale combaterea corupției (f.d. 16).

La 12 mai 2015, prin Ordinul nr. 120 ps s-a ordonat: a elibera din serviciul Centrului National Anticorupție conform art. 34 alin. (2) lit. d) din Legea nr.1104-XV din 06.06.2002 cu privire la CNA - în caz de transfer în o altă autoritate publică - maiorul Cara Veaceslav, ofițer superior de investigații al Direcției nr. 2 din cadrul Direcției generale combaterea corupției, de la 14 mai 2015 (f.d. 17).

La 15 mai 2025, Inspectoratul General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 316ef. cu privire la angajare, prin care s-a dispus: a primi nou numiți în bază de contract pe Cara Veaceslav prin transfer din cadrul Centrului National Anticorupție, în funcția de ofițer superior de investigații (pe perioada concediului de maternitate al locotenentului major de poliție Grincești Ecaterina) al Secției nr. 2 a Direcției nr. 3 a Inspectoratului National de Investigații

al IGP al MAI, cu reconfirmarea gradului special de locotenent-colonel de poliție și a numărului personal (R-067110) (770803) (f.d. 18).

Prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025 a fost încetat raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special Cara Veaceslav, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și a indemnizației unice conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, de la 27 martie 2025 (f.d. 1 dosar administrativ).

În vederea executării Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025, a fost desfășurată procedura administrativă (f.d. 2 dosar administrativ).

Potrivit procesului-verbal din 17 martie 2025, Veaceslav Cara a fost informat telefonic despre faptul inițierii procedurii administrative în baza extrasului din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025, în scopul stabilirii vechimii calendaristice în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice în conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 288/2016 (f.d. 3 dosar administrativ).

La 18 martie 2025, a avut loc audierea lui Veaceslav Cara în procedura administrativă realizată în baza extrasului din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025, în partea comisarului principal Veaceslav Cara (f.d. 36-40 dosar administrativ).

La 20 martie 2025, a fost emisă încheierea (fără număr), prin care s-a propus:

1. A considera finalizată procedura administrativă realizată în baza extrasului din Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025.

2. A perfecta certificatul privind indemnizația unică conform art. 49 alin. (2), (6) din Legea nr. 288/2016, fiind inclusă perioada (15.05.2015 - 27.03.2025), fără includerea perioadei (01.07.2002 - 14.05.2015) (timp în care a activat în cadrul Centrului Național Anticorupție).

3. A atribui Direcției managementul resurselor umane (comisar-șef Andrei Zagoreanu) sarcina anexării dovezii la dosarul administrativ, cu asigurarea procedurii de închidere a dosarului, prezentarea certificatului în Direcția finanțe a IGP și informării domnului Cara Veaceslav referitor la certificatul care confirmă vechimea calendaristică în serviciu a funcționarului public cu statut special.

4. A atribui Direcției managementul documentelor (comisar principal Ursu Alina) sarcina arhivării și păstrării dosarului administrativ.

5. Încheierea poate fi contestată cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile, de la comunicarea sau notificarea acesteia, la Inspectoratul General al Poliției, mun. Chișinău str. Tiraspol, 11/1, email: igp@igp.gov.md, în conformitate cu art.

162 alin. (3), art. 164 alin. (1) și art. 165 alin. (1) din Codul administrativ (f.d. 55-57dosar administrativ).

Tot la 20 martie 2025, a fost emis certificatul nr. 34/3-67rc, în care s-a reținut: prin prezentul se confirmă că, la data încetării raportului de serviciu (27.03.2025) din funcția de șef (temporar, pe perioada detașării comisarului principal Leșan Iurie Veaceslav) al Secției examinări contabile și construcții a Direcției examinări tehnice a Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP al MAI, domnul Cara Veaceslav, conform art. 49, alin. (2, 6) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice (15.05.2015 - 27.03.2025) constituie: 09 (noua) ani 10 (zece) luni și 12 (douăsprezece) zile (f.d. 58 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 34/3-1208 din 20 martie 2025, în adresa lui Veaceslav Cara a fost remisă copia încheierii privind finalizarea procedurii administrative realizate în baza Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 90ef. din 13 martie 2025, în partea ce îl privește, și copia certificatului nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025.

La 27 martie 2025, reclamantul Veaceslav Cara a înaintat cererea prealabilă, manifestând dezacord față de încheierea din 20 martie 2025 privind finalizarea procedurii administrative și certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025, solicitând anularea actelor menționate și a scrisorii nr. 34/3-1208 din 20 martie 2025, emiterea unei noi încheieri, precum și a certificatului în care va fi inclusă perioada activității sale în cadrul Centrului Național Anticorupție (f.d. 22-26).

Prin răspunsul nr. 34/3-C-1550/25int. din 01 aprilie2025, Inspectoratul General al Poliției a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată și a transmis procedura administrativă spre examinare Ministerului Afacerilor Interne, care prin răspunsul nr. 42/1544 din 02 mai 2025, la fel a respins cererea prealabilă (f.d. 32).

Prin răspunsul nr. 42/1544 din 02 mai 2025, Ministerul Afacerilor Interne a comunicat reclamantului că, analizând circumstanțele de fapt și de drept, ministerul concluzionează că decizia Inspectoratului General al Poliției este legal întemeiată, luând în considerare toate faptele relevante, și-a exercitat dreptul discreționar în limitele și scopul acordat prin lege (f.d. 66-67 dosar administrativ).

Instanța de judecată reține că reclamantul nu este de acord cu încheierea din 20 martie 2025 și certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025, emise de Inspectoratul General al Poliției, în care nu au fost incluse în calculul vechimii calendaristice și în mărimea indemnizației stabilite și achitate pentru perioada 01.07.2002 - 14.05.2015, timp în care a activat în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Astfel, potrivit art. 1^1 alin. (1) din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Centrul Naţional Anticorupţie (denumit în continuare *Centru*) este o autoritate publică autonomă specializată în prevenirea şi combaterea corupţiei, a actelor conexe corupţiei şi a faptelor coruptibile.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, cadrul juridic al activităţii Centrului îl constituie Constituţia Republicii Moldova, prezenta lege, alte acte normative, precum şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte. Prezenta lege se completează cu prevederile Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, ale Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, ale legislaţiei muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislaţiei speciale ce reglementează activitatea angajaţilor Centrului.

Conform art. 12 din Legea nr. 1104 din 06.06.2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, (1) în cadrul Centrului activează persoane cu funcţie de demnitate publică, *ofiţeri anticorupţie, funcţionari publici* şi alte categorii de personal.

(2) Ofiţer anticorupţie este persoana care ocupă o funcţie în cadrul Centrului, este învestită cu drepturi şi are obligaţii pentru exercitarea atribuţiilor de serviciu stabilite în fişa postului, căreia i se acordă grad special, în condiţiile prevăzute de prezenta lege. Ofiţerul anticorupţie este funcţionar public cu statut special.

(3) În funcţie de atribuţiile ce le revin, ofiţerii anticorupţie fac parte din personalul scriptic sau din cel criptic.

(4) Datele despre ofiţerii anticorupţie ale căror identitate şi calitate constituie secret de stat nu pot fi incluse în resursele informaţionale publice sau în resursele cu accesibilitate limitată ale autorităţilor publice, ale persoanelor fizice şi juridice. La solicitarea Centrului, autorităţile publice, persoanele fizice şi juridice sunt obligate să excludă din resursele lor informaţionale datele care ar putea dezvălui identitatea şi calitatea ofiţerului anticorupţie.

(5) Ofiţerul anticorupţie ale cărui identitate şi calitate constituie secret de stat poate folosi, în exerciţiul funcţiunii, nume de serviciu codificat. Modul de atribuire şi de folosire a numelui de serviciu codificat se stabileşte prin act normativ aprobat de directorul Centrului.

(6) Persoanelor cu funcţii de demnitate publică din cadrul Centrului li se aplică prevederile Legii nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege, *funcţionarilor publici li se aplică prevederile Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public*, iar pentru alte categorii de personal se aplică prevederile

legislaţiei muncii. Persoanele cu funcţii de demnitate publică din cadrul Centrului care deţin grad special sunt ofiţeri anticorupţie.

(7) Urmărirea penală în privinţa ofiţerilor anticorupţie pentru acţiunile întreprinse în legătură cu exerciţiul funcţiunii este pornită de Procurorul General.

Potrivit anexei nr. 6 la Legea nr. 270 din 23.11.2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Centrul National Anticorupție este indicat la grupul ocupațional care cuprinde funcții cu statut special din domeniul ordinii publice și securității statului.

Conform art. 49 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) retribuirea muncii funcţionarului public cu statut special se efectuează de la bugetul de stat, conform legislaţiei în vigoare.

(2) În cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispoziţiilor art.38 alin.(1) lit.b), c), şi e), funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie unică, al cărei cuantum variază în funcţie de vechimea calendaristică în organele apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice după cum urmează: a) până la 5 ani – în mărime de 3 salarii lunare; b) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare; c) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare; d) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare; e) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare; f) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare; g) de peste 30 de ani – în mărime de 18 salarii lunare.

(3) Indemnizaţia unică se acordă o singură dată în carieră.

(4) În cazul încetării în mod repetat a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizaţia menţionată la alin. (2) se stabileşte astfel încît să excludă valoarea indemnizaţiei primite anterior.

(5) În cazul în care raportul de serviciu încetează în temeiul dispoziţiilor art. 38 alin.(1) lit. f), funcţionarul public cu statut special beneficiază de o indemnizaţie în condiţiile stabilite de legislaţia muncii.

(6) *În vechimea calendaristică prevăzută la alin.(2)* ***se include întreaga vechime acumulată în funcţii publice*** *(militare, speciale), în condiţiile prezentei legi*.

Relevante cazului sunt și prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comanda și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23.06.1993, care stabilește condiţiile de asigurare cu pensii a cetăţenilor Republicii Moldova: militari ai Forţelor Armate, colaboratori ai Serviciului de Protecţie şi Pază de Stat, ofiţeri de informaţii şi securitate, persoane din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, *persoane din efectivul de comandă suprem şi colaboratori care îndeplinesc serviciul special prin contract în cadrul Centrului Naţional Anticorupţie*, funcţionari publici cu statut special din sistemul

administraţiei penitenciare, pensionari din rândul militarilor forţelor armate, al organelor securităţii statului, al persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, al persoanelor care au îndeplinit serviciul militar sau special prin contract în cadrul organelor similare anterioare celor nominalizate, inclusiv ale fostei U.R.S.S., şi familiile acestora.

Respectiv, Centrul Naţional Anticorupție face parte din organele apărării naționale, securității statului şi ordinii publice, reieșind din conținutul Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comanda și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23.06.1993 care reglementează modul de stabilire a pensiei pentru toți angajații din Grupul ocupațional intitulat „Ordine publică și securitate a statului” din care face parte Ministerul Afacerilor Interne, Centrul National Anticorupție, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Serviciul de Informații și Securitate, Serviciul de Protecție și Paza de Stat, Sistemul administrației penitenciare Administrația Națională a Penitenciarelor.

Totodată, faptul că Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție, face parte din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, rezultă și din prevederile art. 3 din Legea nr. 618 din 31.10.1995 securității statului (în vigoare la data încetării raporturilor de muncă) în care e stipulat ca securitatea statului se asigură prin stabilirea și aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, orientat spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului și din prevederile art.4 din Legea nr.618 din 31.10.1995 securității statului în coroborare cu pct. 1.3.8 din Legea nr. 112 din 22.05.2008 pentru aprobarea Concepției securității naționale a Republicii Moldova (în vigoare la data încetării raporturilor de muncă) care stabilește că fenomenul corupţiei afectează grav securitatea economică a statului, lezează drepturile omului, subminează structurile statale şi realizarea progresului social.

Subsecvent, potrivit art. 5 lit. b) din Legea nr. 618 din 31.10.1995 securității statului (în vigoare la data încetării raporturilor de muncă), rezultă că stabilirea şi aplicarea unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric şi de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea şi contracararea la timp a ameninţărilor la adresa securităţii statului sunt principii și valori aplicate atât de către Ministerul Afacerilor Interne, cât și de Centrul National Anticorupție.

Astfel, vechimea în muncă a reclamantului în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție, urmează a fi luată în considerație la calcularea și achitarea

indemnizației unice, pentru vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului şi ordinii publice.

Or, contrar celor menționate supra, de către Inspectoratul General al Poliției a fost calculată și achitată indemnizația unică pentru vechimea calendaristică în organele apărării naţionale, securității statului şi ordinii publice, conform certificatului perfectat și eliberat pe numele reclamantului, potrivit căruia vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice (15.05.2015 - 27.03.2025) constituie 09 (noua) ani 10 (zece) luni și 12 (douăsprezece) zile, dar nu 25 (douăzeci şi cinci) ani, 01 (unu) luni şi 17 (șaptesprezece) zile, după cum a fost calculat inițial prin certificatul nr. 34/3-62rc din 17 martie 2025, emis de Inspectoratul General al Poliției, Direcția managementul resurselor umane (f.d. 20-21).

Mai mult ca atât, potrivit conținutului certificatului nr. 34/3-62rc din 17 martie 2025, emis de Inspectoratul General al Poliției, Direcția managementul resurselor umane, vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei și anume perioada de activitate în cadrul Centrului Național Anticorupție din 01.07.2002-14.05.2015 a fost calculată în conformitate cu prevederile pct. 7 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, ceea ce constituie 12 ani 10 luni și 13 zile.

În context, instanța de judecată reține că, potrivit art. 7 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 78/1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire şi plată a pensiilor şi indemnizaţiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Naţional Anticorupţie şi funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare, se statuează că la calcularea vechimii în muncă la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă conform Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi a funcţionarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administraţiei penitenciare se ia în considerare: b) *serviciul în organele securităţii statului, organele afacerilor interne, Poliţia de Frontieră,* ***organele Centrului Naţional Anticorupţie*** *şi în organele sistemului administraţiei penitenciare în funcţii publice cu statut special.*

Astfel, instanța de judecată constată că prin refuzul de a perfecta și elibera un certificat în care să se includă în calculul vechimii calendaristice perioada de activitate 01.07.2002-14.05.2015 ca și colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul National Anticorupție, autoritatea publică a vătămat un drept reclamantului, prin excluderea din vechimea calendaristică a funcționarului public întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale) în baza prevederilor art. 49 alin. (2) lit. f) și alin .(6) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care cuprinde marja de la 25 la 30 de ani.

Având în vedere normele de drept reținute și circumstanțele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia că încheierea din 20 martie 2025, certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025 emise Inspectoratul General al Poliției, răspunsul la cererea prealabilă nr. 34/3-C-1550/25int. din 01 aprilie 2025 ale Inspectoratului General al Poliției, și răspunsul la cererea prealabilă nr. 42/1544 din 02 mai 2025 al Ministerului Afacerilor Interne sunt ilegale și urmează a fi anulate.

Subsecvent, starea de fapt și normele de drept citate, impun instanța de judecată să oblige Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ individual prin care să includă în vechimea calendaristică perioada de activitate 01 iulie 2002 – 14 mai 2015 a activității reclamantului ca funcționar public cu statut special în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, ulterior reorganizat în Centrul Național Anticorupție, cu eliberarea certificatului.

Cu referire la cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, avocatul Valeriu Bodean a lăsat la discreția instanței aprecierea acestora. Astfel, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Aliniatul (1^1) al aceluiași articol statuează că, cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat

În conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din *taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 84 din Codul de procedură civilă, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanţelor publice şi

responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023. (4) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023.

În acest sens, instanța de judecată reține că, reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată a anexat confirmarea de achitare a notei de plată nr. 00083396010859, privind achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei (f.d. 3).

În conformitate cu art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte:

a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;

b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;

c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;

d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;

e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;

f) cheltuielile de căutare a pârâtului;

g) cheltuielile de efectuare a expertizei;

h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;

i) *cheltuielile de asistenţă juridică*;

j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;

k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;

l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În acest sens, instanța de judecată reține că, reclamantul, a fost reprezentat în instanța de judecată de avocatul Valeriu Bodean, în baza mandatului avocațial seria/numărul MA 1989165 (f.d. 4).

Cu privire la pretenția reclamantului privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată constată că în acțiune nu este specificat din ce sunt constituite aceste cheltuieli și nu sunt aduse argumente în acest sens, însă, în susținerea pretenției date, la materialele cauzei este anexat un bon de plată din 30 aprilie 2025, prin care la secțiunea „Denumirea serviciilor (…)” se indică servicii asistență juridică, potrivit Contractului nr. 04/2025 din 30 aprilie 2025 a cărui valoare este de 12 000 (zece mii) lei (f.d. 33), fără a fi precizate care anume servicii de asistență juridică au fost acordate de către avocatul respectiv reclamantului, precum și valoarea fiecărui serviciu prestat.

În conformitate cu prevederile art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 60 alin. (1) și alin. (2) al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

La caz, instanța de judecată reține și jurisprudența CtEDO (cauza Boicenco vs Moldova), în care Curtea a considerat drept motivate costurile şi cheltuielile reclamantului ca fiind necesare, realmente angajabile şi rezonabile ca mărime, reieşind din copia contractului de asistență juridică, încheiat între client şi avocat, în care a fost stabilit costul unei ore de lucru a avocatului, copiile chitanţelor bancare, care confirmă plata achitată avocatului şi listele, prin care au fost argumentate numărul orelor petrecute la soluționarea litigiului.

Astfel, pentru probarea cheltuielilor suportate şi prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea, care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii achitării onorariilor avocaţilor, lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora.

În temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească la cerere părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.

În acest sens, la materialele cauzei se regăsește un bon de plată, dar nu se poate constata că această sumă de bani a fost realmente percepută din contul reclamantului, și că suma indicată a fost una necesară, rezonabilă și proporțională serviciilor prestate.

În acest context, este de notat faptul că potrivit prevederilor art. 96 aliniatele (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Totodată, CtEDO notează că la determinarea cheltuielilor şi plăţilor de rambursare reclamate, instanţa apreciază dacă aceste cheltuieli au fost reale, necesare şi rezonabile referitor la mărimea lor, numărul orelor de muncă a reprezentantului, precum şi tariful aplicat *per oră* (a se vedea cauza *Iatridis contra Greciei*, Hotărârea din 9 octombrie 2000, § 55; cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 6 noiembrie 1980 (Articolul 50), § 23).

Astfel, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente:

- dovada achitării onorariilor avocaţilor, copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată;

- lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Potrivit recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică aprobate prin decizia nr. 2 a Consiliului Uniunii Avocaţilor din 30 martie 2012, la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont și de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă.

Totodată, se va reține că aceleași recomandări stabilesc un model-tip de raport privind activitatea avocatului în care urmează a fi indicate descrierea activităţii, data efectuării acesteia, timpul cheltuit pentru efectuarea acestor activităţi şi rata (tariful) pentru efectuarea unor astfel de acţiuni.

Mai mult ca atât și CtEDO în acest sens cere o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acţiunile întreprinse şi timpul cheltuit pentru acestea. Or, neprezentarea dării de seamă a dus la respingerea pretenţiei cu privire la costuri şi cheltuieli (cauza Lupăcescu şi alţii c. Moldovei, hotărârea din 21/03/2006, § 40 şi Amihalachioaie c. Moldovei, hotărârea din 20/04/2004, § 47).

Instanța de judecată relevă că cheltuielile, care se indică că au fost suportate de către reclamantul Veaceslav Cara pentru asistență juridică în sumă de 12 000 lei, nu sunt rezonabile, or, prezenta cauză a fost examinată în fond într-o singură ședință de judecată, care a avut loc la 30 septembrie 2025, fiind amânată deliberarea și pronunțarea hotărârii pentru 03 octombrie 2025.

În acest context, instanța reține și natura juridică a raportului litigios, care nu prezintă un grad de dificultate sporită, iar actele întocmite în vederea exercitării mandatului nu au constituit un corp complex de acțiuni.

Mai mult, din cererea de chemare în judecată nu rezultă expres că cheltuielile de judecată solicitate a fi încasate constau anume din cheltuielile de asistență juridică, nu și din alte cheltuieli aferente, iar instanța de judecată nu poate admite o cerință în bază de presupuneri.

Respectiv, ținând cont de criteriile de apreciere a cheltuielilor pentru asistență juridică desprinse din prevederile articolului precitat, în coroborare cu prevederile din jurisprudenţa CtEDO, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge pretenția dată și va admite încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată, și anume a taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b), 225, 229, 232 din Codul administrativ, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Cara, prin intermediul avocatului Valeriu Bodean, împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se anulează încheierea din 20 martie 2025, certificatul nr. 34/3-67rc din 20 martie 2025, răspunsul la cererea prealabilă nr. 34/3-C-1550/25int. din 01 aprilie 2025 ale Inspectoratului General al Poliției, și răspunsul la cererea prealabilă nr. 42/1544 din 02 mai 2025 al Ministerului Afacerilor Interne.

Se obligă Inspectoratul General al Poliției să emită un act administrativ individual favorabil prin care să includă în vechimea calendaristică perioada de activitate 01 iulie 2002 – 14 mai 2015 a activității reclamantului ca funcționar public cu statut special în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, ulterior reorganizat în Centrul Național Anticorupție, cu eliberarea certificatului.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată, și anume taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei achitată la înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu